Minister Spraw
Wewnętrznych i Administracji

DBiSO-WODO.06770.6.26.2026.EJ
Warszawa, 30 października 2026 r.

DECYZJA Nr 30-IP/DBiSO/2026

Na podstawie art. 138 § 2 w związku z art. 127 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691, dalej ***Kpa***) oraz w związku z art. 3 ust. 1 pkt 1, art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. *o dostępie do informacji publicznej* (Dz. U. z 2022 r. poz. 902, z późn. zm., dalej ***ustawy, u.d.i.p.***), po rozpatrzeniu odwołania z dnia 11 września 2026 r. (***odwołania***) Pana [redacted] (***Wnoszącego/ Skarżącego***) od decyzji Wojewody Podlaskiego (***Wojewody***) z dnia 10 września 2026 r. (znak: OB.-II.1331.17.2026.PT – ***skarżonej decyzji***), odmawiającej udostępnienia informacji publicznej stosownie do wniosku Wnoszącego z dnia 27 sierpnia 2026 r.

uchylam zaskarżoną decyzję w całości i przekazuję sprawę do ponownego rozpatrzenia Wojewodzie Podlaskiemu.

UZASADNIENIE

Wnoszący wnioskiem z dnia 27 sierpnia 2026 r. wniesionym za pośrednictwem poczty elektronicznej (***wnioskiem***) wystąpił do Wojewody o udzielenie informacji publicznej w zakresie cyt.:

„*1. Pism Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców skierowanych do wydziału właściwego do spraw cudzoziemców tutejszego Urzędu, dotyczących stosowania art. 100c lub art. 100d ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa albo postępowania z ponagleniami wnoszonymi w sprawach legalizacji pobytu - w szczególności pism o*

znakach DPM.0738.29.2022, DPM.0738.49.2022,DPM. 0738.77.2022 oraz DPM. 0738.81.2022, o ile znajdują się w posiadaniu Urzędu;

2. *Innych pism, wytycznych, instrukcji, komunikatów lub pism okólnych organu nadrzędnego dotyczących tego samego przedmiotu, wydanych w latach 2022-2026, jeżeli takie do Urzędu wpłynęły;*
3. *Wewnętrznych dokumentów Urzędu (instrukcji, zarządzeń, wytycznych, procedur, wzorów pism) określających sposób postępowania z ponagleniami wnoszonymi w sprawach o udzielenie zezwolenia na pobyt, jeżeli takie zostały wydane;*

Wojewoda, w związku z uznaniem, iż wnioskowana informacja stanowi informację przetworzoną, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., pismem z 28 sierpnia 2026 r. (znak: OB.-II.1331.17.2026.PT) wezwał Wnoszącego do wykazania, iż uzyskanie informacji w ww. zakresie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Wnoszący pismem z dnia 1 września 2026 r. odpowiedział na wezwanie, przedstawiając argumentację, która w jego ocenie przemawia za istnieniem szczególnie istotnego interesu publicznego.

Wojewoda po rozpatrzeniu sprawy, w dniu 10 września 2026 r. wydał decyzję (znak: OB.-II.1331.17.2026.PT), odmawiającą udzielenia informacji publicznej przetworzonej, uznając, iż w sprawie nie wystąpił szczególnie istotny interes publiczny przemawiający za udostępnieniem informacji publicznej przetworzonej.

Decyzja została wysłana za pośrednictwem systemu e-Doręczeń i została doręczona w dniu 10 września 2026 r., a następnie od decyzji zostało wniesione w terminie odwołanie z dnia 11 września 2026 r. (przesłane do Wojewody za pośrednictwem systemu e-Doręczeń w dniu 11 września 2026 r. i odebrane przez Wojewodę w tym samym dniu).

Zaskarżonej decyzji Wnoszący zarzucił cyt.: *naruszenie art.7. art.77§1 i art.107§3 kpa oraz art. 3 ust.1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej* oraz wniósł o jej uchylenie i udostępnienie żądanej informacji, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Odwołanie – wobec niestwierdzenia podstaw do zastosowania art. 132 Kpa – przy piśmie z dnia 16 września 2026 r. (znak: OB.-II.1331.17.2026.PT), zostało przekazane przez Wojewodę do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Następnie w dniu 17 września 2026r. Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przekazał je zgodnie z właściwością Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji ***(Ministrowi)*** odwołanie z dnia 16 września 2026 r. wraz z aktami sprawy.

Pismem z 1 października 2026 r. (znak: DBiSO-WODO.06770.6.26.2026.EJ) został przedłużony termin rozpatrzenia odwołania do dnia 17 listopada 2026 r.

Następnie w dniu 16 października 2026 r. na podstawie art. 37 § 1 pkt 1 i § 3 pkt 2 k.p.a. , a także art. 37§ 1pkt 2 k.p.a. Wnoszący wniósł ponaglenie.

Minister zważył, co następuje.

Prawo dostępu do informacji publicznej jest prawem konstytucyjnym, od którego wyłączenia należy postrzegać w kategoriach wyjątków (por. art. 61 ust. 1 w związku z ust. 3 Konstytucji RP), do których należy odpowiednio podchodzić zarówno w zakresie ich interpretacji jak i wykazania. Potwierdza to art. 1 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym *każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonym w ustawie.* Podkreślenia więc wymaga, że w ocenie Ministra zastosowanie wyjątku wymaga odpowiedniego podejścia, w tym wykazania jego podstaw.

W związku z faktem, iż podstawą odmowy udzielenia informacji publicznej było uznanie wnioskowanej informacji za informację przetworzoną, Minister jest zobowiązany do dokonania oceny, czy w sytuacji rozpatrywania sprawy pod kątem zaistnienia przesłanek z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., argumenty przedstawione przez Wojewodę, potwierdzają uznanie wnioskowanych informacji za informację przetworzoną.

Art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy stanowi, że *prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego*.

Ustawodawca w ww. art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. posłużył się terminem "informacja przetworzona", jednakże pojęcia tego nie zdefiniował. Natomiast "informacja prosta" w u.d.i.p. w ogóle nie występuje. Zatem pojęcie, przesłanki i tryb weryfikacji danej informacji jako prostej lub przetworzonej jest zadaniem doktryny i judykatury.

Zgodnie z orzecznictwem[1] **informacja prosta** to taka, która jest już w posiadaniu zobowiązanego i może zostać od razu udzielona wnioskodawcy, a jej wyodrębnienie ze zbiorów informacji (rejestrów, zbiorów dokumentów, akt

[1] por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (dalej: **NSA**) z dnia 24 maja 2023 r., sygn. akt III OSK 119/22, z dnia 23 listopada 2021 r., sygn. akt III OSK 4562/21, z dnia 9 listopada 2021 r., sygn. akt III OSK 4552/21, z dnia 26 lutego 2016 r., sygn. akt I OSK 833/15 oraz z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt I OSK 315/14.

postępowań) nie jest związane z koniecznością poniesienia pewnych kosztów osobowych lub finansowych trudnych do pogodzenia z bieżącymi działaniami podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji.

Natomiast w odniesieniu do **informacji przetworzonej** wskazać należy, że w orzecznictwie sądowo-administracyjnym wskazuje się na różny charakter czynności, których konieczność przeprowadzenia daje podstawy do kwalifikowania informacji, jako przetworzonej, przyjmując, że informacja publiczna przetworzona to taka informacja publiczna, która m.in:

- w chwili złożenia wniosku w zasadzie nie istnieje w kształcie objętym wnioskiem, a niezbędnym, podstawowym warunkiem jej wytworzenia jest przeprowadzenie przez podmiot zobowiązany pewnych czynności analitycznych, organizacyjnych i intelektualnych w oparciu o posiadane informacje proste (por. wyrok NSA z dnia 30 września 2015 r., I OSK 1746/14);
- jest wynikiem ponadstandardowego nakładu pracy podmiotu zobowiązanego, wymagającej użycia dodatkowych sił i środków oraz zaangażowania intelektualnego w stosunku do posiadanych przez niego danych i wyodrębniana w związku z żądaniem wnioskodawcy oraz na podstawie kryteriów przez niego wskazanych; jest to zatem informacja przygotowywana "specjalnie" dla wnioskodawcy wedle wskazanych przez niego kryteriów (por. wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2013 r., I OSK 89/13,; por. też wyrok NSA z dnia 17 października 2006 r., I OSK 1347/05) na podstawie pierwotnego zasobu danych (por. wyrok NSA z dnia 12 grudnia 2012 r., I OSK 2149/12; wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2013 r., I OSK 89/13; wyrok NSA z dnia 3 października 2014 r., I OSK 747/14);
- może być jakościowo nową informacją, nieistniejącą dotychczas w przyjętej ostatecznie treści i postaci, chociaż jej źródłem są materiały znajdujące się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego (por. wyrok NSA z dnia 28 kwietnia 2016 r., I OSK 2658/14; wyrok NSA z dnia 5 stycznia 2016 r., I OSK 33/15),
- nie musi być wyłącznie wytworzoną rodzajowo nową informacją – informacja przetworzona obejmuje dane publiczne, które co do zasady wymagają dokonania stosownych analiz, obliczeń, zestawień statystycznych, ekspertyz, połączonych z zaangażowaniem w ich pozyskanie określonych środków osobowych i finansowych organu, innych niż te wykorzystywane w bieżącej działalności. Uzyskanie żądanych przez wnioskodawcę informacji wiązać się zatem musi z potrzebą ich odpowiedniego przetworzenia, co nie zawsze należy utożsamiać z wytworzeniem rodzajowo nowej informacji. Przetworzenie może bowiem polegać np. na wydobyciu poszczególnych informacji cząstkowych z posiadanych przez organ zbiorów dokumentów (które to zbiory mogą być prowadzone w sposób uniemożliwiający proste udostępnienie gromadzonych w nich danych) i odpowiednim ich przygotowaniu na potrzeby wnioskodawcy. Tym samym również suma informacji prostych, w zależności od wiążącej się z ich

pozyskaniem wysokości nakładów, jakie musi ponieść organ, czasochłonności, liczby zaangażowanych pracowników – może być traktowana jako informacja przetworzona (zob. np. wyrok NSA z dnia 5 marca 2015 r., I OSK 863/14; wyrok NSA z dnia 4 sierpnia 2015 r., I OSK 1645/14; wyrok NSA z dnia 9 sierpnia 2011 r., I OSK 977/11),

- której przygotowanie jest zdeterminowane szerokim zakresem (przedmiotowym, podmiotowym, czasowym) wniosku, wymagającym zgromadzenia i przekształcenia (zanonimizowania i usunięcia danych objętych tajemnicą prawnie chronioną) znacznej ilości dokumentów – informacja przetworzona w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. to nie tylko taka, która powstaje w wyniku poddania posiadanych informacji analizie albo syntezie i wytworzenia w taki właśnie sposób nowej jakościowo informacji (...); w pewnych wypadkach szeroki zakres wniosku, wymagający zgromadzenia i przekształcenia (zanonimizowania i usunięcia danych objętych tajemnicą prawnie chronioną) wielu dokumentów, może wymagać takich działań organizacyjnych i angażowania środków osobowych, które zakłócają normalny tok działania podmiotu zobowiązanego i utrudniają wykonywanie przypisanych mu zadań. Informacja wytworzona w ten sposób, pomimo że składa się z wielu informacji prostych będących w posiadaniu organu, powinna być uznana za informację przetworzoną, bowiem powstały w wyniku wskazanych wyżej działań zbiór nie istniał w chwili wystąpienia z żądaniem o udostępnienie informacji publicznej (zob. np. wyroki NSA: z dnia 2 października 2014 r., sygn. akt I OSK 140/14; z dnia 21 września 2012 r., sygn. akt I OSK 1477/12; z dnia 9 sierpnia 2011 r., sygn. akt I OSK 792/11, z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt I OSK 426/11, z dnia 17 października 2006 r., sygn. akt I OSK 1347/05),
- szeroki zakres wniosku wymagający zgromadzenia, przekształcenia (zorganizowania) i przeanalizowania wielu dokumentów, może wymagać takich działań organizacyjnych i angażowania środków osobowych, które zakłócają normalny tok działania podmiotu zobowiązanego i utrudniają wykonywanie przypisanych mu zadań (por. np. wyrok NSA z dnia 11 lipca 2023 r., sygn. akt III OSK 572/22, z dnia 16 czerwca 2023 r., sygn. akt III OSK 229/22).

Ocena, czy informacja publiczna ma postać przetworzoną, *musi być dokonana w sposób zindywidualizowany, w tym sensie, iż powinna uwzględniać uwarunkowania konkretnej sprawy zainicjowanej wnioskiem o udzielenie tej informacji, które determinują konkluzje, jakie w wyniku tej oceny można sformułować. Niepodobna wszak abstrahować od treści wniosku, w szczególności od tego, jaka jest ilość żądanych danych, w jakiej formie informacja ma być udzielona oraz czego ma dotyczyć. Okoliczności te wpływają przecież na to, jakie działania musi podjąć organ, by uczynić zadość wnioskowi, co z kolei ma decydujące znaczenie dla stwierdzenia, czy dochodzi do udzielenia informacji przetworzonej, czy też nie. Nie można jednak podać sztywnych*

kryteriów pozwalających wyodrębnić informacje przetworzone spośród wszystkich informacji publicznych, tj. takich, które mogą znajdować zastosowanie w każdym przypadku, bez żadnych zastrzeżeń czy odstępstw[2].

Wojewoda w piśmie z 28 sierpnia 2026 r. (znak: OB.-II.1331.17.2026.PT) odpowiedział na pyt. 3 wniosku, uznając , że cyt. *„w Oddziale do Spraw Cudzoziemców nie ma opracowanych procedur, instrukcji, zarządzeń, wytycznych"* oraz przedłużył termin załatwienia sprawy do 27 października 2026 r.

Podkreślenia wymaga, że Wnioskodawca w piśmie z 1 września 2026 r. zawęził swój pierwotny wniosek wskazując, że żąda cyt. *„kopii pism, wytycznych, komunikatów, lub pism okólnych Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców albo Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, dotyczących stosowania art.100 lub art. 100d ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy, które wpływały do Urzędu w latach 2022-2026"*, wniósł *„wyłącznie o kopie dokumentów przychodzących , identyfikowalnych po nadawcy i przedmiocie"*.

Wojewoda w zaskarżonej decyzji przytoczył orzecznictwo sądów administracyjnych w zakresie informacji przetworzonej. Natomiast jako uzasadnienie stanowiska, że wnioskowana informacja jest informacją przetworzoną wskazano jedynie, iż:

- *informacja, której udzielenia domaga się [redacted] jest informacją publiczną. Jednakże, Wojewoda Podlaski, w przeciwieństwie do innych Wojewodów, nie posiada systemów dziedzinowych, z których byłby w stanie niezwłocznie pozyskać żądane informacje,*
- *wiąże się z koniecznością przeglądania tysięcy papierowych dokumentów,*
- *nie są prowadzone żadne statystyki, zestawienia, analizy, procedury, czy rejestry, które pozwalałyby na jej bezpośrednie udostępnienie,*
- *wymaga zweryfikowania tysięcy pism sporządzonych przez organy wyższego stopnia, a następnie ręczne kopiowanie każdego z pism i ich udostępnienie we wskazanej formie,*
- *Przygotowanie żądanych informacji wymaga oddelegowania pracowników merytorycznych, co w konsekwencji spowoduje zaniechanie realizacji przez Oddział bieżących spraw. Wszystkie działania organu skupiać się będą nie na funkcjonowaniu w ramach przypisanych kompetencji, lecz na czynnościach związanych z udzielaniem informacji publicznej.*

Dokonując analizy przedstawionej argumentacji wskazać należy, iż Wojewoda w zaskarżonej decyzji wymienia czynności jakie należałoby podjąć, celem

---

[2] por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 października 2020r., sygn. akt I OSK 834/20 i z dnia 27 maja 2020 r., sygn. akt I OSK 1703/19.

udostępnienia żądanej informacji, które niewątpliwie mogą świadczyć o przetworzonym charakterze informacji. Natomiast określenie tych czynności ma charakter **zbyt ogólny i teoretyczny**, co wręcz przynajmniej utrudnia kontrolę instancyjną w tej konkretnej sprawie.

Wojewoda winien natomiast wskazać takie okoliczności, które pozwolą na weryfikację przyjętego w decyzji stanowiska, że żądana informacja publiczna, ze względu na jej szeroki zakres, jest informacją przetworzoną (por.: wyrok NSA z dnia 24 maja 2023 r., sygn. akt III OSK 2294/21, z dnia 16 czerwca 2023 r., sygn. akt III OSK 311/22, z dnia 11 lipca 2023 r., sygn. akt III OSK 572/22, z dnia 16 czerwca 2023r., sygn. akt III OSK 229/22, z dnia 16 czerwca 2023 r., sygn. akt III OSK 312/22, z dnia 1 lutego 2023r., sygn. akt III OSK 1827/21 oraz z dnia 5 stycznia 2023 r., sygn. akt III OSK 6325/21).

Zaznaczyć należy, że Minister nie jest uprawniony do ustalania za Wojewodę, czy możliwe jest proste uzyskanie żądanych informacji, lecz do oceny czy powołana przez organ argumentacja mająca uzasadniać stanowisko organu, co do charakteru wnioskowanej informacji (przetworzona) jest przekonująca (por. wyrok NSA z dnia 5 stycznia 2016 r., sygn. akt I OSK 213/15).

Odnosząc się natomiast do zagadnienia informacji przetworzonej, Minister wskazuje, że w sytuacji, gdy podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej powołuje się na to, że ma ona charakter przetworzony i okoliczność ta stanowi podstawę decyzji administracyjnej o odmowie jej udostępnienia, zobowiązany jest w uzasadnieniu tej decyzji **podać konkretne fakty**, będące tę ocenę potwierdzać. Podmiot zobowiązany winien zatem wykazać, w odniesieniu do zagadnień przedstawionych we wniosku: **jakie konkretnie działania należy podjąć celem realizacji wniosku, ilu pracowników i na jaki czas** (choćby szacunkowo/przy użyciu określenia „co najmniej") musiałby oddelegować do realizacji przedmiotowego wniosku, w tym czy można w sposób łatwy odnaleźć informacje będące przedmiotem wniosku (w odniesieniu do których należałoby dokonać dalszych czynności, o których mowa w decyzji), wskazanie, choćby w przybliżeniu, jaka **ilość spraw/akt/folderów** wymagałaby np. przejrzenia/analizy celem zadośćuczynieniu wnioskowi.

Wojewoda winien przedstawić konkretne, weryfikowalne argumenty wskazujące na zakres czynności związanych z realizacją indywidualnego wniosku, które to czynności mogą zakłócić czy wręcz uniemożliwić normalne funkcjonowanie organu - czego nie uczynił w zaskarżonej decyzji, ograniczając się jedynie do stwierdzenia cyt.: *„wymaga oddelegowania pracowników merytorycznych, co w konsekwencji spowoduje zaniechanie realizacji przez Oddział bieżących spraw" (...)*, wojewoda jednocześnie wskazuje cyt.: *nie są prowadzone żadne statystyki, zestawienia, analizy, procedury, czy rejestry, które pozwalałyby na jej bezpośrednie udostępnienie,(...) wymaga zweryfikowania tysięcy pism sporządzonych przez organy*

wyższego stopnia, a następnie ręczne kopiowanie każdego z pism i ich udostępnienie we wskazanej formie, a nie wskazał, podając choćby w przybliżeniu, liczebności pism, które wpłynęły do urzędu, dane te winne być w rejestrze pism przychodzących.

Wojewoda w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazał m.in., że w przeciwieństwie do innych Wojewodów nie posiada systemów dziedzinowych, z których byłby w stanie niezwłocznie pozyskać wnioskowane informacje. W ocenie Ministra, powyższa argumentacja jest niewystarczająca do odmowy udostępnienia żądanej informacji publicznej. Organy administracji publicznej, co do zasady, podlegają obowiązkowemu prowadzeniu elektronicznego dziennika korespondencji. Analiza prowadzonego rejestru, byłaby zatem niezbędna celem wskazania, chociażby szacunkowo, liczby pism, które wpłynęły do Wojewody, a które to są przedmiotem wniosku.

Wojewoda przy ponownym rozpatrzeniu sprawy winien więc ustalić i ocenić (choćby szacunkowo) liczbę pism okólnych Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców albo Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji dotyczących stosowania art. 100 c lub art. 100d ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy, skierowanych do urzędu. Jeżeli analiza ta wykaże, że liczba jest na tyle niewielka, iż pozwala na proste wyodrębnienie wnioskowanych danych, organ winien żądanych informacji udzielić. Natomiast w przypadku wykazania, z uwagi na skalę wpływającej korespondencji, bądź brak możliwości technicznej ich wyodrębnienia (np. ze względu na sposób ewidencjonowania bądź jego brak), że przygotowanie odpowiedzi wiąże się z realnym, dużym nakładem pracy paraliżującym funkcjonowanie urzędu, winien wówczas rozważyć zakwalifikowanie żądania jako informacji przetworzonej, a w decyzji w sposób wyczerpujący tą kwalifikację uzasadnić.

Jednocześnie należy wskazać, iż w zaskarżonej decyzji brak jest odniesienia do punktu 3 wniosku, z którego treści wynika, że może on dotyczyć dokumentów wewnętrznych. Wojewoda winien w tym zakresie dokonać odrębnej oceny, czy zakres tego pytania dotyczy informacji publicznej. W przypadku bowiem, gdy zakres wniosku nie dotyczy informacji publicznej, organ winien o tym poinformować Wnioskodawcę zwykłym pismem (czynność materialno-techniczna). Powyższe potwierdza liczne orzecznictwo np. Wyrok NSA z dnia 5 marca 2024 r. III OSK 420/23, Wyrok WSA w Łodzi z dnia 28 lutego 2023 r. II SAB/ Łd 203/22.

Minister nie przesądza, że wnioskowane informacje nie stanowią informacji przetworzonej, a jedynie stwierdza, iż argumentacja przedstawiona w zaskarżonej decyzji nie pozwala na pozytywną weryfikację przyjętego w decyzji stanowiska, że żądana informacja publiczna jest informacją przetworzoną.

W ponownie prowadzonym postępowaniu Wojewoda będzie obowiązany kwestie te szczegółowo wyjaśnić i w odniesieniu do informacji, które uzna za przetworzone skrupulatnie określić jakie czynności będą musiały zostać podjęte, tak aby zarówno adresat decyzji jak i ewentualnie organ II instancji był w stanie ocenić zasadność twierdzenia, że Wojewoda uważa żądaną informacją za przetworzoną. Niezbędne jest więc, szacunkowo /w przybliżeniu, wskazanie – w odniesieniu do wnioskowanych informacji m.in. – ilości dokumentów / plików /akt wymagających analizy, czynności koniecznych do ich odszukania, określenie ilości pracowników koniecznych do wykonania powyższych działań, oszacowanie czasu pracy, a następnie wskazanie tych danych w uzasadnieniu decyzji.

Biorąc powyższe pod uwagę, odniesienie się przez Ministra do zagadnienia, czy w sprawie występuje szczególnie istotny interes publiczny przemawiający za udzieleniem wnioskowanej informacji, jest na obecnym etapie, co najmniej przedwczesne. Kluczowe pozostaje bowiem wyjaśnienie charakteru żądanej informacji (prosta czy przetworzona). Dopiero po rozstrzygnięciu, że wnioskowana informacja nie jest informacją przetworzoną, można orzekać o istniejącym obowiązku jej udostępnienia.

Minister jednocześnie wskazuje, że w przypadku oceny, iż wnioskowane informacje stanowią informację przetworzoną, organ do którego wystąpiono o udostępnienie informacji oprócz odniesienia się do argumentów /dowodów/ stanowiska przedstawionego przez Wnioskodawcę, winien również z urzędu dokonać analizy, czy dostrzega szczególnie istotny interes publiczny w uzyskaniu przez Wnioskodawcę żądanej informacji przetworzonej.

W świetle istoty postępowania o udostępnienie informacji publicznej[3], także w kontekście analizy akt tej konkretnej sprawy, w praktyce znacznie szerszy zakres może mieć zastosowanie art. 138 § 2 zdania pierwszego Kpa, zgodnie z którym organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Ze względu na konieczność dokonania przez organ I instancji ponownych czynności

[3] W aktualnym orzecznictwie i literaturze przedmiotu prezentowane jest stanowisko, że w sytuacji, gdy organ odwoławczy oceni, iż decyzja o odmowie udzielenia informacji jest błędna, winien zastosować regulację przepisu art. 138 § 2 k.p.a. Przyjmuje się, że organ pierwszej instancji jest związany oceną prawną organu drugiej instancji co do niezgodności z prawem decyzji wcześniej wydanej na podstawie art. 16 ustawy. Obliguje to podmiot zobowiązany do udzielenia informacji do takiego załatwienia sprawy, aby ponowna decyzja odmowna nie spotkała się z ponownym uchyleniem w trybie instancyjnym (por. I. Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska, Komentarz do art. 16 ustawy o dostępie do informacji publicznej [w:] Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz, opubl. WK 2016). W świetle sformułowanego w tej publikacji poglądu, opartego o wyrok NSA z dnia 20 czerwca 2002 r., w sprawie pod sygn. akt II SA/Lu 507/02, konieczne jest zastosowanie art. 138 § 2 Kpa w każdym przypadku, gdy decyzja o odmowie udzielenia informacji nie odpowiada prawu.

ustalających w zakresie charakteru wnioskowanej informacji, postanowiono jak na wstępie. Z kolei, stosownie do zdania drugiego ww. przepisu, wskazano w treści uzasadnienia okoliczności [jakie] należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.

POUCZENIE

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść sprzeciw od decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji stronie (art. 64a, art. 64b § 1, art. 64c ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2026 r. poz. 143, z późn. zm.).

Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. *w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2021 r. poz. 535) wpis od sprzeciwu wynosi 100 zł.

Na zasadach określonych w art. 243-262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*, Skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy, w tym o zwolnienie od kosztów sądowych.

Minister
Spraw Wewnętrznych i Administracji
z up. Tomasz Pest
Zastępca Dyrektora
Departamentu Bezpieczeństwa i Spraw Obronnych
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

1. Pan [redacted]
Adres do e-Doręczeń [redacted]
2. Wojewoda Podlaski
Adres do e-Doręczeń: AE:PL-52577-37419-UFVCE-33
3. a/a